

Прѣдговоръ.

За да има добъръ напрѣдъкъ въ просвѣщеніе-то, за да може кракъ по-напрѣдъ да ся развие разумъ-тъ на млады-тѣ, трѣбва прѣподаваеми-тѣ прѣдмѣти да сѫ систематични, рядовни и постъпенно сходни съ възраста на ума: да ся не дава на младежя онова, кое-то неговий слабъ умъ не може да обѣма.

Прѣди години, кога-то искра-та отъ просвѣщеніе-то проникна и у нашій народъ, бѣдни-тѣ ни младежи за доста врѣмя ся мѫчиахѫ само съ механическо-то *шишла*, слово *шишла*, съ Часословъ и др. т. безъ да можяхѫ да ся ползвуватъ въ умствено-то си развитіе. Нѣкои отъ наши-тѣ родолюбцы, като усѣтихѫ че съ тоя начинъ клети-тѣ младежи губять златно-то си врѣмя, потрудихѫ ся та съставихѫ букварчета, исторійки и други нѣкои книжки на матерній ни языцъ, а съ това тѣ направихѫ голѣмѫ за-слугѫ за въ напрѣдъка на съотечественници-тѣ си.

Нѣтыя книжки, ако и да отървахѫ младежи-тѣ отъ слово-шишлѣ и доста послужихѫ за умствено-то имъ развитіе, пакъ живо ся усѣща че тѣ не отговарятъ въ-плъно на нуждѫ-тѣ, кои-то младый умъ има.